

Ikt. sz.: NOB/25-1/2012/AUT

AUT-1/2012. sz. ülés
(AUT-1/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottsága**
autonómia albizottsága

2012. május 8-án, kedden, 13 óra 5 perckor
az Országház földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Határozatképesség megállapítása	5
Az albizottság megalakulása	5
Napirend elfogadása.....	7
A tagok konzultációja	7

Napirendi javaslat

1. **Az albizottság megalakulása**
2. **A tagok konzultációja az alábbi témákban:**
 - a munkabizottságon belüli esetleges munkamegosztás elvei és a konkrét feladatok
 - a következő ülések javasolt napirendi témái
 - külső tagok bevonásának kérdése
 - állandó meghívotti kör meghatározása
3. **Egyebek**

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Szili Katalin (független)**, az albizottság elnöke

Csóti György (Fidesz), az albizottság alelnöke

Kalmár Ferenc András (KDNP)

Szávay István (Jobbik)

Dr. Dorosz Dávid (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Kőszegi Zoltán (Fidesz) Csóti Györgynek (Fidesz)

Ékes Ilona (Fidesz) Kalmár Ferenc Andrásnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Potápi Árpád János (Fidesz)

Megjelent

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz)

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 5 perc)

Határozatképesség megállapítása

DR. SZILI KATALIN (független), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, akik részben az albizottságba kérték a felvételüket, részben a Nemzeti összetartozás bizottságában és ebben az albizottságban nemcsak hogy munkára jelentkeztek, hanem azt hiszem, elég nemes feladatot kaptak, hogy az autonómia albizottságban folytassák a munkájukat.

Jelzem, hogy néhány képviselőtársunk az emberi jogi bizottságban van éppen miniszterjelölti meghallgatáson, ők fél 2-kor fognak csatlakozni az albizottság munkájához. Addig is Kalmár Ferenc képviselő úr helyettesíti Ékes Ilona képviselő asszonyt, illetve Csóti György alelnök úr Kőszegi Zoltán képviselő urat.

Mielőtt megkezdénénk albizottságunk mai munkáját, kiküldtük azt a javaslatot, amelyben ez az első albizottsági ülésünk tulajdonképpen egy nulladik albizottsági ülés, tekintettel arra, hogy szeretnénk mi magunk - alelnök úrral is egyeztetve - körvonalazni azt, hogy mi legyen a munkamódszerünk, kik legyenek a meghívottaink, milyen rendszerességgel ülésezzük, legyenek-e külső tagok, ha igen, akkor kiket vonjunk be ebbe a munkába, és nyilvánvalóan a végén arra is fogom kérni a tisztelt albizottságot, hogy minden olyan szervezethez, akik egyébként autonómiaügyekben eddig tették a dolgukat, egy felkérő, illetve tájékoztató levelet küldjünk arról, hogy a parlament Nemzeti összetartozás bizottságának autonómia albizottsága megalakult, és megkezdte a munkáját.

Mielőtt ezekre a kérdésekre rátérnénk, megadom a szót Potápi Árpád elnök úrnak, aki nem ült ide az elnöki asztalhoz, ugyanis elnök úrnak is el kell mennie fél 2-kor, viszont arra kérem, hogy néhány szót szóljon, főleg abban az összefüggésben, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága mit vár az albizottságtól, illetőleg milyen rendszerességgel számoljunk majd mi is be, hogy az albizottság az autonómia kérdésében mit végzett.

Elnök úr!

Az albizottság megalakulása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony.

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is szeretném e helyről is üdvözölni az albizottság megalakulását. Örülök annak, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága úgy döntött, hogy ezt az albizottságot létrehozza. Ez az első és eddig még egyetlen albizottságunk, úgyhogy nyilván a bizottság ennek a működésére oda fog figyelni, és figyelemmel fogja kísérni, annál is inkább, mert kétharmados arányban fedi a nagybizottság ezt az albizottságot, hiszen a 12 tagú bizottságból nyolcan dolgoznak ebben az albizottságban.

Amikor elhatároztuk, hogy mi lesz az albizottság neve, akkor azt gondolom, jól döntöttünk, hogy nem jelöltük meg, mely autonómiával foglalkozik majd ez az albizottság, mert gyakorlatilag a Kárpát-medence magyarságának egészét felöleli majd. Nem határoztuk meg a székely autonómiát, a partiumi autonómiát vagy a felvidéki, a vajdasági autonómiát, nem határoztuk meg, hogy miről fogunk beszélni, hogy miről fognak önök beszélni, hogy területi vagy kulturális autonómiáról, vagy a személyek autonóm jogairól. Azt gondolom, hogy mind a különböző utódállamok területén esetlegesen majdan létrejövő autonómiák, mind a személyi, kulturális, területi, csoportos és egyéb más autonómia lehetőségek ennek az albizottságnak az asztalára kerülhetnek, ezért nagyon jó ez az elnevezés.

Örülök annak, hogy házelnök úr is támogatta az autonómia albizottság létrehozásának gondolatát, ezt ő maga is többször kifejtette, és üdvözölte - igaz, hogy nem hivatalos formában - ezt a döntést, és jó munkát kíván általam is az albizottság elnökségének, illetve a bizottság tagjainak.

Hogy milyen rendszerességgel tudnak beszámolni, ez majd attól is függ, hogy az albizottság milyen rendszerességgel fog ülésezni. Azt gondolom, hogy a témák, melyeket mind a nagybizottság, mind az albizottság megvitát majd ezt követően akár idén, akár az elkövetkező években, sokszor közös jellegű témák, hiszen a nagybizottság ülésein is napirendi pontként fognak szerepelni. Mindenesetre én azt gondolom, ez egy mérföldkő, hogy ezt az albizottságot létrehoztunk.

Elnök asszony is elmondta, hogy ez a nulladik ilyen ülés, bár igazából szinte másodszer találkozunk így, hiszen az első az volt, amikor létrejött a nagybizottság ülésén, de ez az első ilyen bizottsági ülésünk, viszont jó lenne egy olyan első bizottsági ülést is tartani, ahová azok a szervezetek, politikai pártok kapnának meghívást, akik az autonómiakérdésekkel foglalkoznak a Kárpát-medencén belül, és akik a véleményüket ki tudnák fejteni. Több olyan levelet kaptunk az elmúlt hetekben, amikor különböző szervezetek kifogásolták azt, hogy ők az alakuló ülésen nem voltak itt. Igazából ilyen nem volt, csak a létrehozás pillanata volt, illetve a nagybizottság döntött arról, hogy egy ilyen albizottságot hoz létre, és majd arra az ünnepélyesebb jellegű albizottsági ülésre ezeket a szervezeteket meg kellene hívni, és a munkába pedig be kell vonni őket.

A magam részéről szeretnék jó munkát kívánni az albizottság tagjainak, és eredményes munkát! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr.

Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy köszöntsem dr. Kovács Ferenc alelnök urat is az albizottság ülésén.

Az, hogy a bizottsági kétharmadunk megvan az autonómia albizottságban, szerintem egy jó hír, és ebből én azt a következtetést is levontam, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága valamennyi tagjának fontos kérdés az, hogy autonómiakérdésben hogyan tudjuk részben integrálni azokat a törekvéseket, amelyek nemzetünket és a magyarságot érintően akár Délvidéken, akár Erdélyben, akár a Felvidéken, vagy Kárpátalján érzékelhetők, és azt gondolom, hogy ez valóban egy mérföldkő a mi munkánkban is.

Egyet szeretnék eleve rögzíteni, hogy az albizottság - alelnök úrral történt egyeztetés alapján is - szeretne integrálni mindenkit ebbe a munkába. Azt hiszem, hogy ezt az egyik fő hívó szónak is mondhatjuk, hogy az albizottságnak ez az egyik fontos szerepe. Nyilvánvaló, ez azt is jelenti, és természetesen a napirendünk egyik fontos kérdése az, hogy ebben egyfajta konzultációt folytassunk képviselőtársainkkal a meghívotti körről, a feladatmegosztásokról, a következő ülések javasolt napirendi témáiról, külső tagok bevonásáról. Azt gondolom, hogy ezt érdemes körbejárunk, hogy legalább köztünk legyen egy olyan kooperáció, egy olyan egyetértés, mely reményeink szerint elősegíti azt, hogy a kulturális autonómiától a területi autonómiáig valamennyi törekvést egy eredőbe tudjunk terelni.

Tisztelt Albizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt elnök úr is jelezte, valóban volt több olyan megkeresés, ahol az előző és az albizottság megalakulását deklaráló Nemzeti összetartozás bizottsága ülését már úgy tekintették, mint az alakuló ülést, így kaptunk leveleket arra vonatkozóan, hogy különböző szervezetek hogy-hogy nem kaptak meghívást. Szeretném mindenképpen rögzíteni, hogy számunkra, ahogy a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács partner, ugyanúgy a Székely Nemzeti Tanács is fontos partner ebben, de ugyanígy fontos partner lesz a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának azon munkabizottsága is, amelyiknek szintén ez a témája, de partnerek ebben természetesen a kormányzati és a különböző civil és politikai szervezetek is.

Ebben szeretnénk mi ma egy olyan közös tudást kialakítani, ami mentén az albizottság vezetése elkezdheti a munkáját, hiszen, meg kell, hogy mondjam, nem kis feladatot vállaltunk fel, hiszen számunkra a parlamenti munkában annak deklarálása, és azoknak a törekvéseknek

az összesítése fontos, hogy ebben valóban politikai eredményeket tudjunk a mai európai valóságban is elérni.

Napirend elfogadása

Tisztelt Albizottság! Az egyik feladatunk ma az albizottság megalakulása, a másik, amelyről szoltam, a konzultáció, illetőleg az egyebek kérdésköre, ha ez egyáltalán még a szabad konzultáció mellett szükséges. Kérdezem, hogy elfogadható-e ez a napirendi javaslat. Kérem képviselőtársaimat, jelezzék! *(Szavazás.)* Köszönöm.

A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

A tagok konzultációja

Először alelnök úrnak adom meg a szót, hogy az általunk folytatott konzultáció alapján is szóljon néhány szót. Előtte azt még szeretném a jegyzőkönyvben mindenképpen rögzíteni, hogy albizottságunkban ül olyan képviselő is, Kalmár Ferenc képviselő úr személyében, aki az Európa tanácsi jelenlétünkben már tett jó néhány lépést az autonómiatörekvésekért, és gyakorlatilag az ő kezdeményezésük eredője is az, hogy egyáltalán ennek az albizottságnak a létrejötte megtörtént. Reményeim szerint ezt a szót is mindvégig fogjuk tudni hasznosítani, és a képviselő úr tevékenységét is segíteni, hogy ennek az eredői Strasbourgban is mindig meglegyenek, és a visszacsatolások is megtörténjenek.

Alelnök úr!

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Úr, Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Tisztelt és Kedves Vendégeink! Mielőtt elmondanék néhány gondolatot az autonómia bizottság munkájával, szervezésével kapcsolatban, néhány szóban szeretném indokolni, megerősíteni, hogy ennek az albizottságnak a létrehozása szükséges volt. Ma ebédidőben egy nagyon kedves és aggódó hangot hallottam, hogy egy újabb intézmény születik, és eredmény eddig nem született ezen a területen, sok más, elcsatolt magyar nemzetrészekkel kapcsolatos területen sem, és hogy lesz-e eredmény. Tisztelt Képviselőtársaim! Kell, hogy legyen eredmény, és nagyon fontos, hogy a Magyar Országgyűlés intézményesen foglalkozzon egy albizottság keretén belül, amely albizottság azután majd a főbizottsághoz, az anyabizottsághoz és az Országgyűléshez fordul javaslatokkal, ötletekkel, kezdeményezésekkel.

Már több mint két évtizede foglalkozom az elszakított magyar nemzetrészek autonómiakérdéseivel, és valóban meg lehet állapítani azt, hogy 2012-ben szinte semmi érdemi előrelépés nem történt, leszámítva a Vajdaságnak nevezett területen elindult kezdeményezést, pozitív tendenciát, amit eredménynek tekinthetünk. Hogy mennyire létjogosult egy ilyen albizottság létrehozása, és milyen igény van rá, azt azzal tudom alátámasztani, hogy 2011 márciusában a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács, amelynek elnöke Tőkés László püspök úr, elnök úr a brüsszeli ülésén egy hárommondatos zárónyilatkozatot tett közzé, és ez a három mondat egyértelműen megmutatja, hogy egyetlen lehetősége van az elszakított magyar nemzetrészeknek a Kárpát-medencében a megmaradáshoz, a fejlődéshez, az autonómia.

Mindjárt az első mondat, hogy „A Kárpát-medencében elszakítottan élő magyar nemzetrészek fennmaradásának és fejlődésének egyetlen garanciája, biztosítéka a tényleges és teljes körű autonómia.” A második mondata ennek a zárónyilatkozatnak úgy szól, hogy „Az aláíró szervezetek minden törvényes eszközt igénybe vesznek, hogy ez a törekvésük megvalósuljon.” És a harmadik, amelyik néhány fül számára kicsit furcsa vagy érthetetlen volt, de ha belegondolunk - és erről majd beszélünk a későbbi ülések során -, akkor igazolódni fog, hogy ez Európa érdeke is, nemcsak magyar érdek, hogy mi lesz a sorsa ennek a térségnek, mert Közép-Európa stabilitása, biztonsága csak akkor végleges, hogyha az

ügynevezett megoldatlan magyar kérdés megoldódik, és ez csak az autonómia révén oldódhat meg.

El kell mondanom, és ezzel kellett volna kezdenem, hogy a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanácsnak valamennyi számottevő magyar politikai erő a Kárpát-medencében tagja. Itt bizonyos kivételt képez Horvátország és Kárpátalja, ahol két egymással szembenálló politikai erő közül csak az egyik van jelen, de az összes többi országból minden számottevő politikai erő jelen van. Ezek után rögtön fölteheti valaki a kérdést, és mielőtt ez megtörténik, már meg is válaszolom, hogy akkor miért nem harcolt intenzívebben, erősebben például az RMDSZ Romániában, vagy az MKP a Felvidéken. Azért, mert átmenetileg úgy gondolták, hogy kormányzati pozícióba kerülve kisebb eredményeket el tudnak érni. Az élet azt igazolta sajnos, hogy ez nem sikerült. Soha nem mondtak le, egyik sem mondott le erről az igényről, csak háttérbe szorították, ha úgy tetszik, jegelték, vagy felfüggesztették a kormányzati pozíció vállalása mellett, ez egyébként feltétel is volt mindkét helyen.

Nagyon-nagyon sok mindent el lehet mondani, érvet, érvrendszert az autonómia szükségessége mellett, a személyelvű, a kulturális, a területi autonómia mellett, én indokolásul és igazolásul csak két számadatot szeretnék elmondani, aztán a sok-sok elemzésre, vagy annak egy nagy részére az üléseink során biztos, hogy időt és sort fogunk keríteni. Ez egy kétéves adat, de ha azóta változott, az csak a kárunkra, rovásunkra változhatott, hogy 90 év alatt 2010-ig, a trianoni békekötés után hogyan csökkent, hogyan viszonyult a magyarok részaránya az elcsatolt területen.

A Szlovákiának nevezett területen - ezt most nem pejoratív célzattal mondom, senki ne értsen félre, amit ma Szlovákiának hívunk, azon a területen - a többségi lakossághoz képest a magyarság aránya 30 százalékról 10 százalékra csökkent, Kárpátalján 31 százalékról 12 százalékra, Romániában, pontosabban Erdélyben 32-ről 20-ra, és a Bácska, Bánság területén, amelyet ma Vajdaságnak hívnak 28 százalékról 14 százalékra csökkent. Erre mindjárt mondhatja valaki, hogy a XX. század a magyarságot különösképpen sújtotta, a két világháború stb., azért ez a drasztikus változás, de ez nem igaz, tisztelt képviselőtársaim.

Most jön egy következő statisztika, hogy a rendszerváltozások után, amikor megszületett a demokrácia, a Kárpát-medence országainak egy része már az Európai Unió tagja, azt hittük sokan, én magam is húsz évvel ezelőtt, hogy majd az uniós és a NATO-tagság a kérdést megoldja. Még ennél is sokkolóbb a következő statisztika - még nem tudom a legújabb, a 2011-es vagy 2012-es népszámlálás eredményeit -, hogy az 1991-2001 közötti tíz évben 300 ezerrel csökkent a magyarok aránya, ebből Erdélyben 190 ezer fővel. Vagyis nem oldotta meg sem a demokrácia, sem az euroatlanti integráció ezt a problémát, azt a problémát, hogy a magyarság a szülőföldjén eltűnik, asszimilálódik vagy kivándorol. Nos, ennek a megakadályozása egyedül az autonómia útján lehetséges.

Elnézést, ha kicsit hosszabban próbáltam indokolni, de úgy gondolom, hogy ez indításnak fontos, hogy erről az alapról indulunk el. Úgy hiszem, hogy munkánkban elsősorban a három nagy intézményt, a MÁÉRT-ot, a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumát és a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanácsot kell bevonni, ez utóbbit teljes egészében, a másik kettőnél az albizottságokat, azokat a szervezeti részeket, amelyek speciálisan az autonómiával foglalkoznak, és egyes személyeket is külön. Én javasolok is majd, ami szerepel az elnök asszony által összeállított anyagban, hogy kiemelten hívjunk meg olyan szakértőket, személyeket, akár politikusokat, akár igazi szakembereket, olyanokat, akik nem politizálnak, de szakmai kérdésekben kompetensek. Rendszeresen hívjuk meg a bizottsági ülésekre őket, hogy ötleteikkel, tanácsaikkal ellássanak, illetve, ha úgy tetszik, feladatokat is adjunk nekik, hogy valamilyen témában kérünk egy tanulmányt, vagy kérünk egy értékelést, egy véleményt.

Első nekifutásra ennyit szerettem volna elmondani, aztán majd bekapcsolódom az egyes részletkérdések kidolgozásába.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr.
Képviselőtársaim! Kalmár Ferenc képviselő úr!

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony.

Először is üdvözlöm én is az autonómia albizottság megalakulását, jó munkát kívánok magunknak, és erőt hozzá. Én úgy gondolom, minden munkának azzal kell kezdődnie, hogy felállítunk egy diagnózist, egy helyzetelemzést, és annak alapján indulunk el. Mint ahogy elnök asszony mondta, az Európa Tanácsban tevékenykedek, és sajnos azt látom, hogy sok szövetségesünk ebben a kérdésben nincs, mondhatom azt is, hogy gyakorlatilag csak magunkra számíthatunk. Ez elég nehéz feladat, de nem lehetetlen, azt mondom, hogy nem lehetetlen, és akkor is meg kell próbálni, hiszen az asszimiláció és az elvándorlás következtében nagyon fogy a magyarság a Kárpát-medencében.

Nagyon sokan itt az anyaországban azt mondják, hogy nem nagyon kellene ezzel törődni, mert itt van az anyaország, és mi megvagyunk. Tévedés ne essék, és senki ne gondolja, ha elfogy a magyarság máshol a Kárpát-medencében, csak az anyaországban marad, az jó lesz, mert nagyon szépen el fog fogyni az anyaországból is előbb-utóbb. Tessék megnézni, hogy mi történik a határvidékeken, például, amit én tudok, Csongrád megye, Battonya környékén Aradról jönnek át, vásárolják a házakat, és települnek át. Nagyon kevés az olyan család, amelyik magyar anyanyelvű család, hanem inkább románok, hiszen közel van Arad, és Battonyáról Aradra járnak be dolgozni. Ugyanez történik Pozsony környékén, ezt a tévé is mutatta, sőt még azt is tudjuk, hogy egy szlovák miniszter költözött Rajkára vagy környékére. Ezek mind olyan jelenségek, amelyek számomra azt mutatják, hogy teret veszítünk, zsugorodunk úgy a határon túli területeken, mint itthon is, sokszor ezt érezzük.

Visszatérve egy kicsit az Európa Tanácsra, szeretném tájékoztatni itt az albizottságot egy olyan intenciókról, amely előkészületben van, sőt ennél már egy-két lépéssel előbbre is vagyunk, de júniusban fog eldőlni, hogy működni fog, vagy nem. Bizonyára már hallottak róla, mert a parlament plenáris ülésén is bejelentettem, hogy megalakult Strasbourgban az esélyegyenlőség és a diszkriminációellenes bizottságnak egy albizottsága, amelyik a kisebbségekkel foglalkozik. Itt sikerült elosztatni a különböző - nevezzük úgy - szexuális orientáltságú kisebbségek kérdéskörét, az máshová tartozik, itt csak az etnikai kisebbségek kérdésköre lesz megtárgyalva. Ennek az albizottságnak az elnök asszonya Kovács Elvira Délvidékről, és az a jó hírt ért minket, hogy Kovács Elvira újra bekerült a szerb parlamentbe, úgyhogy tovább tudja folytatni ezt a munkát.

Egy Székely Nemzeti Tanácstól származó ötlet alapján megpróbáljuk megtenni azokat a lépéseket, hogy albizottság, aztán bizottság, majd Európa tanácsi kezdeményezésre a jövő évet a tradicionális európai nemzeti kisebbségek évévé nyilvánítsák. Ha ez sikerülne, akkor egy mottóval az év során lehetne egy csomó rendezvényt szervezni ekörül mindenhol Európában, Brüsszelben, Strasbourgban, Budapesten, Csíkszeredán, bárhol. Mi reméljük, és tárgyalásokat folytatunk ez ügyben, bár most egyelőre csak én, mert Elvira nem volt ott a választások miatt. Úgy néz ki, hogy vannak támogatói ennek az ötletnek, de júniusban dől el, hogy ez átmegy-e a bizottságon, vagy nem. Erre érdemes volna koncentrálni, és ha ez sikerül, akkor megtölteni tartalommal ezt az egész rendezvénysorozatot.

Volna nekem itt egy javaslatom az albizottság számára. Alelnök úrral tagjai vagyunk a Külügyi bizottságnak is, és éppen ma délelőtt meghallgattuk egy beszámolóját a Külügyi Hírszerző Szolgálatnak, amely egy zárt ülésen történt, de az merült fel bennem, hogy mivel erőteljesen érintette a nemzetpolitikát és a nemzetpolitika lehetőségeit az, amit ott elmondtak, hogy mi történik a környező országokban, mi történik Közép-Európában mostanában, hiszen elég turbulens időszakot élünk, választások vannak itt-ott, amott, és akár meg lehetne hívni őket is egyszer ide, mert ott csak ketten hallottuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a javaslatot.

Arról nem szabad megfeledkeznünk, hogy Európa első olyan dokumentuma, amelyik területi autonómiát rögzítette, az éppen II. András Andreanum levele volt, amelyben az erdélyi szászok autonómiáját biztosította, s ha emlékeim nem csalnak, akkor néhány évvel ezelőtt éppen az Európa Tanácsnak adományoztunk egy ilyen másolatot, amely ott található. Szerintem ez jelképezi azt is, hogy ezeknek a törekvéseknek részünkről van létjogosultsága és alapja.

Úgy gondolom, az, hogy ez egy parlamenti albizottságként működik, és mindazon szervezetek mellett létrehoztuk, melyekről itt beszéltünk, ez nagyon jól jelzi azt is, hogy nemcsak súlyt szeretünk volna adni annak, hogy ez egy közös törekvés, hanem valóban, ebben a helyenként különbözőképpen értelmezett, vagy ahogy alelnök úr említette, különböző módon képviselt kérdésben fontos olyan egységes szemléletet, és hozzá egységes módszert is találni, amely egységesség remélem, hogy a hatékonyságot is biztosítja.

Képviselőtársaim! Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót.

Természetesen szeretném a magam részéről is üdvözölni ennek az albizottságnak a megalakulását, mint ahogyan azt korábban is megtettem. Nem kívánok hosszú bevezetőt mondani, de örülök annak, amit elnök asszony, alelnök úr, illetve Kalmár képviselőtársam elmondott, és természetesen egyet is értek az előttem szólókkal. Mi a magunk részéről aktív és konstruktív résztvevői kívánunk lenni ennek a munkának. A Jobbik megalakulásától fogva határozott és elkötelezett a külhoni magyar közösségek támogatása, részükre a lehető legszélesebb jogok kivívása tekintetében. Örülök, hogy egy újabb lépés történt ez ügyben, ezt én fontos lépésnek tartom, és bízom benne, hogy sikerül tartalommal is megtölteni ezt a munkát.

Szomorúan hallottam én is olyan hangokat, amiket itt alelnök úr mondott. Azt hiszem, hogy nekünk valamiféle integráló szerepet kellene inkább betöltenünk, és lehetőleg arra törekedni, hogy ebbe a munkába mindenkit közösen bevonjunk, akik bármely magyar közösség bármilyen szintű önrendelkezési autonómiatörekvését támogatják, és nem kellene azt segíteni vagy erősíteni, hogy bármelyik régióban bárki ezt az ügyet adott esetben megpróbálja kisajátítani, vagy valamilyen pártpolitikai szintre terelni. Ezt mi magunk sem fogjuk megtenni, ezt megígérhetem képviselőtársaimnak, azzal együtt, mondom még egyszer, hogy a leghatározottabban támogattuk és támogatni fogjuk a jövőben is ezeket az önrendelkezési törekvéseket.

Annyit azonban el kell mondanom, és szeretnék egy kérdéssel fordulni kormánypárti képviselőtársaimhoz, és minden jó szándékom ellenére, az önökkel szembeni tisztelettemmel együtt is meg kell mondanom, hogy az elmúlt másfél-két évben volt olyan érzésem, hogy a kormánypártok, vagy azok vezetése nem mindig akkora eltökéltséggel támogatta ezt az ügyet tettekben, mint szavakban. Szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy személyes lobbijukkal, személyes nyomásgyakorlással is támogassák ezt az ügyet a frakción belül akkor, hogyha esetleg a parlament elé valamilyen konkrét döntést igénylő kérdések, törvényjavaslatok, módosító javaslatok kerülnek, amelyeket egyébként mi magunk számos alkalommal tettünk az utóbbi időszakban. Jó lenne, ha a hivatalos dokumentumokban, akár törvényekben és jogszabályokban is megjelenne ez a felelősség, és megjelenne Magyarország részéről ez az elkötelezettség, amelyről mi most bizottsági szinten beszélünk. Tehát én arra szeretném kérni minden kormánypárti képviselőtársamat, hogy a saját frakciójukban is erősítsék a kormánypártok elkötelezettségét ezek iránt a kérdések iránt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy a következőkben konkrétan arról is szóljunk, hogy kik azok, akiket önök javasolnak, hogy állandó meghívotti státuszt kapjanak, vagy esetlegesen külső tagi státuszt, tehát akiket folyamatosan be kell, hogy vonjunk ebbe a munkába. Egyébként én azzal tökéletesen egyetértek, amit képviselőtársam mondott, hogy nekünk ebben az egész autonómiakérdésben, mivel egy speciális kérdés, egy integratív szerepet kell ellátnunk. Ahogy alelnök úr is említette, látjuk azt, hogy a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács folytat egyfajta - én azt gondolom, pótolhatatlan - tevékenységet, ugyanakkor a Székely Nemzeti Tanácsnak is megvannak azok a feladatai és törekvései, amelyek már egészen - talán fogalmazhatok úgy minden eufemizmus nélkül, hogy - Európáig hatolnak. Csak kérdés az, hogy emellé hogyan lehet azt az egységes akaratot, és nemcsak emberi, hanem nyilván politikai akaratot is hozzárendelni, ami annak a sikerességét esetlegesen garantálhatja, és ebben konkrét kérdés az is, hogy mi milyen rendben ülésezünk. Ezzel kapcsolatban nekem megvan a magam elképzelése, csak szerettem volna, hogyha ebben egy konzultációt folytatunk, hogy éppen ezt a kooperációt nem úgy tekintjük, mint egy valamilyen ránk oktrojált dolgot, hanem egyszerűen ez egy közös akarat, és ebben talán a kifejeződése és a vonzása is egészen más lehet a kooperációnknak.

Dorosz Dávid képviselő úr!

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Köszönöm szépen a szót.

A Lehet Más a Politika megalakulása óta a közösségekben, a helyi közösségekben hisz, és a helyi közösségek önszerveződését tartja a legfontosabb állami önszerveződési formának, és ennek az erősítését tűztük ki politikai céljaink közül talán a legfontosabbként mind határon belül, mind határon kívül, és azt gondoljuk, hogy ennek az autonómia a legerősebb, legfontosabb kifejeződési formája, amely emellett a szülőföldön való megmaradásnak is a záloga a külhonban élő magyarság számára. Éppen ezért megalakulásunk óta folyamatosan támogatjuk, és igyekszünk minden politikai segítséget megadni az ezért küzdő belföldi, illetve külföldi szervezeteknek, legyenek azok civil szervezetek, illetve politikai szervezetek, és éppen ezért mi is kifejezetten örültünk annak az ötletnek, hogy alakuljon meg ez a bizottság. Épp ezért szeretnénk részt venni ebben a bizottságban, mi nagyon pozitívan állunk azokhoz a véleményekhez, és nagyon nagy örömmel hallottam azokat a mondatokat, melyek itt elhangzottak.

Azt gondolom, hogy ez egy pártok feletti ügy, egy olyan ügy, amelyben minden párt egyet tud érteni, kivételesen olyan ügy, amelyben nem egymás kritizálása és alternatív javaslatok megfogalmazása a cél, hanem az a cél, hogy közösen, összefogva, lényegében egy falanxban tudjunk küzdeni egy olyan célért, amelyben mindannyian egyetértünk. Azt gondolom, és azt remélem, hogy ez a bizottság ennek a munkának lehet majd az élharcosa, és ebben a magam és pártom részéről minden támogatást és segítséget szeretnénk megadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, és kifejezetten azt is, ami nyilvánvaló, hogy valamennyiünk számára egy fontos kérdés, és kifelé egy üzenet, hogy ez a bizottság abszolút paritásos alapon jött létre. Szerintem ennek is megvan az üzenete, és ez valóban biztosíthatja azt, hogy nemcsak az integratív szándékkal, hanem valóban, ezzel az eredménnyel is jelenjünk meg.

Tisztelt Alelnök Úr! Képviselőtársaim! Tennék néhány konkrét javaslatot is, ami a munkamódszerünket illeti. Egyrészt, talán értsünk egyet abban, hogy még a parlament tavaszi, illetve nyári ülészeit megelőzően legyen egy olyan ülésünk, ahova valamennyi meghívott és az általunk is felvázolt körrel egy közös megbeszélést kezdeményezzünk.

A javaslatom az, hogy az állandó meghívotti kör éppen azokból a szervezetekből álljon össze, amit képviselőtársaim is említettek, a Kárpát-medencei Magyar Autonomia Tanács, a MÁÉRT illetékes szervezete és a KMKF munkabizottsága. Természetesen a Nemzetpolitikai Államtitkárság és a Külügyminisztérium ebben a meghívotti körben kell, hogy szerepeljen, és én azt gondolom, hogy állandó meghívottként a Székely Nemzeti Tanácsnak is jelen kell lennie. Természetesen arról is döntenünk kellene, hogy szeretnénk-e még külső tagokat a bizottságunkba, hiszen az egy kérdés, és ebben kérem, hogy akár tegyenek is arra javaslatot, hogy Felvidékről, Erdélyből, a Vajdaságból vagy akár az anyaországból, az Akadémiáról kiket hívjunk meg. Tehát ennek a kérdésnek olyan tekintélyes képviselőire gondoltunk, akik emelhetik nemcsak a színvonalát a bizottság munkájának, hanem én azt hiszem, hogy azt a fajta együttműködést is kifejezhetik, ami számunkra, ahogy önök is megfogalmazták, az egyik legfontosabb mérce.

Arra majd kérem képviselőtársaimat, hogy tegyenek is javaslatot, ha egyetértenek azzal, hogy 5-6 fő külső meghívottunk legyen ezekre az ülésekre. Hangsúlyozom még egyszer, én javasolom, hogy esetlegesen az Akadémiától is legyen meghívott, hiszen ahogy a legutóbbi Nemzeti összetartozás bizottsága ülések egyikén az Akadémia elnök urának beszámolójakor és a konzultációból is érzékelhető volt, ők is jelentős munkát folytatnak ebben. Hogyha figyelembe vesszük, hogy a Vajdaságban egy kulturális autonómia létezik, amely azt gondolom, hogy példaértékű, ezekben a kérdésekben úgy hiszem, érdemes lenne a meghívottakat külső tagokként meghívni, hogy az albizottság munkájában részt vegyenek. Nem tudom, van-e erre vonatkozóan önöknek javaslatuk.

Alelnök úr!

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony.

Előtte egy néhány nagyon gyors reagálás az elhangzottakra. Egyrészt Kalmár Ferenc képviselőtársamnak, hogy szövetségesek pedig kellene, kell, hogy legyenek. Tudom, hogy kicsit illuzórikusnak tűnik ez most, de azért vannak, mert egy nagyon közismert kör a déltiroliaktól kezdve, Katalónián át a skótokig, de nem sorolom tovább, akiről keveset beszélünk. Tehát vannak lokális, regionális kapcsolatok, de országokat is be lehet vonni, azokat, akik velünk együtt hasonló gondokkal küzdenek, és vagy már megoldották, és most jól érzik magukat, vagy akik semlegesek. Itt ki kell hangsúlyozni azt, hogy ez egy összeurópai érdek, mert a megoldatlan magyar kérdés bizonytalanságot, instabilitást okozhat, okoz akár Közép-Európában, vagy a Kárpát-medencében, tehát kellene a szövetségesek.

Az Információs Hivatal meghívását nagyon jó gondolatnak tartom, rendszeresen egyébként, szerintem minden félévben célszerű lenne meghívni.

Szávay képviselőtársamtól csak azt szeretném kérni tisztelettel és barátsággal, hogy a kormány tevékenységét ebben a körben most ne kritizáljuk, hogy nem tettek semmit, vagy nem eleget (*Szávay István: Én nem mondtam ilyet.*), mert a csillagok nem jól állnak nekünk. A kormány sem a gazdaságpolitikai célkitűzéseit, sem a nemzetpolitikai célkitűzéseit ebben a környezetben, amit a kettős válság okozott - a magyar válság és az európai válság, a pénzügyi gazdasági válság - nem tudja megvalósítani. Talán az utolsó mondatomat érteni fogja képviselőtársam. A magyar kormány politikai érdekérvényesítő képessége nagyon gyenge, ezért a legjobb szándékai mellett sem tudja azokat a célkitűzéseit megvalósítani, amiket a programjába vett, amit szeretne, amit akar, tehát ezt a körülményt mindenképpen figyelembe kell venni.

Ilyen körülmények között nagyon nehéz, fel kell lépni, és föl is lép, amikor szükség van rá, de nagy stratégia mentén nem lehet most még, nemzetpolitikai célkitűzéseink megvalósítása terén nem lehet mindent kifejteni, először meg kell oldani a belső és a külső válságot. Ezért azt kérem tisztelettel, és ezt mindenkitől kérem most, hogy koncentráljunk az elszakított nemzetrészek autonómiaproblémáira, és szakszerűen, szakmai dolgokkal, politikai

egyeztetésekkel foglalkozunk, javaslatokat tegyünk, és aztán a megvalósítást majd évekkel később érdemes értékelni, ez még túlságosan korai.

Azt szeretném jelezni, hogy a Székely Nemzeti Tanács alapító tagja a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanácsnak, ezért, ismervé jól a belső viszonyokat, én azt javaslom, elnök asszony, hogy ne a Székely Nemzeti Tanácsot hívjuk meg állandó meghívottnak, hanem a KMAT-ot emeljük ki, és kapjon minden KMAT-szervezet meghívót, és aki jön, jön, aki nem, nem. Ott is vannak bizonyos hangsúlyeltolódások ugyanis, és így elejét vesszük az esetleges sértődéseknek, tehát mindenki egyformán kapjon meghívást, és ugyanígy kapjon a MÁÉRT és a KMKF illetékes bizottsága is.

Úgy gondolom, hogy ez az ülés részben most nem teljes, és ilyen szempontból fölvetni, fölvezetni minden kérdést, hogy ebben a félévben mivel foglalkozunk, vagy ebben az esztendőben milyen témáink legyenek, kik legyenek a meghívottak, nem tudunk teljesen dönteni. Ezért azt javaslom, ha ezzel az elnök asszony egyetért, hogy az elnökség záros határidőn belül, napokon belül állítson össze egy javaslatot a most, itt elhangzottak alapján, és e-mailben küldjük szét, és mindenki hozzáteszi, az itt nem lévők is, akiknek esetleg később eszükbe jut valami, és azt összegezve letesszük a következő ülés asztalára. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Mielőtt egyetértenék, még továbbadom a szót. Kalmár Ferenc képviselő úr benyúlással megelőzte Szávay István képviselő urat.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen.

Én máris javasolnék egy olyan - mondjuk így - munkát, ami szükséges az albizottság számára, és valószínű, hogy a háttérapparátusnak volna ez a feladata. Leltárba kellene venni azokat a szervezeteket, amelyek kötődnek valamilyen formában a Kárpát-medencei magyar autonómiákhoz. Gondolok itt olyan szervezetekre, mint például itt Magyarországon működik a Székelyföldért Alapítvány és ilyen jellegű szervezetek. Jó volna, ha tudnánk rólunk, és leltárba vennék őket.

Továbbá, ami a külső tagokat illeti, most arra gondolnak képviselőtársaim, hogy itt a szervezetek képviselőit hívjuk meg, vagy lehetnek egyes emberek is? *(Csóti György: Embereket.)*

ELNÖK: A külső tagok emberek, a meghívotti kör pedig a szervezetekre vonatkozna. Tehát lehetnek személyek is, ha van javaslat.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Jó, akkor ezt majd e-mailben elküldjük a titkárságnak.

Továbbá itt alelnök úrnak mondanám, hogyha Európát és a szövetségeket, és mondjuk így, a szövetségesi kört, ha feltérképezzük, hogy kik lehetnének, azt tudomásul kell venni, vagy inkább úgy mondom, ez az én saját véleményem, hogy felosztottam Európát három részre. Van a nyugat-európai rész, ahol az autonómiák évek óta működnek, és persze voltak kezdeti nehézségek. Dél-Tirol mindig egy nagyon jó példa erre, hiszen robbantások és mindenféle volt ott, de most egy prosperáló, gyönyörű szép tartománnyá nőtte ki magát, autonóm terület.

Hegyeshalomtól errefelé, a volt szocialista országokban gyakorlatilag nem létezik semmilyen autonómia, mert a vajdasági autonómiáról, ha beszélünk, az egy nagyon nyögvenyelős valami, nem nagyon hasonlít a dél-tirolihoz, és ha a magyar autonómiáról beszélünk, akkor igazából a vajdasági autonómia nem egy magyar autonómia, az egy kicsit más az én felfogásomban. Máshol nincsen autonómia, úgyhogy itt a magyar kérdés egy úttörő vállalkozás is lehetne a térségben. Tovább már nem mennék, mert a harmadik része

Európának a Pruttól, a Kárpátoktól keletre volna, mondjuk így, a volt Szovjetunió területe, ahol, amikor autonómiáról és nemzeti kérdésekről beszélnek, már előkerül mindjárt a pisztoly vagy a puska. Ott még várni kell jó pár évet, és sok munkát kell belefektetni abba, hogy normális kerekasztal mellett megtárgyalják a dolgokat. Köszönöm, én ennyit szerettem volna.

ELNÖK: Köszönöm. Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Elnézést, gondolkodtam rajta, hogy nem reagálok, de mégis, tegyünk már itt helyre valamit! Csóti képviselő úr, azt szeretném kérni, egyrészt nem dolgozunk régóta együtt, lehet, hogy nem ismer engem eléggé, hogyha én támadom a kormányt, akkor azt én nem ilyen módon szoktam megtenni, hanem ennél lényegesen határozottabban; ez az egyik. A másik, hogy én nem is beszéltem a kormányról, úgyhogy nem tudom, miért érezte képviselőtársam annyira fontosnak, hogy rögtön megvédje. Harmadrészt úgy gondolom, hogy a lehető legnagyobb udvariassággal fogalmaztam meg kormánypárti képviselőtársaim irányába azon aggodalmaimat, amit az autonómia képviseletével kapcsolatban gondolok, úgyhogy azt fönntartom továbbra is. Kormánypárti képviselőtársaimat, ezzel együtt önt is pusztán arra biztattam, hogy erősítsék pártjaikon belül az ügy iránti elkötelezettséget. Köszönöm szépen.

Ugorjunk is vissza a napirendünkhöz, én is azt tartanám jónak, ha a bizottság elnöksége állítana össze valamilyen javaslattevést. Én itt megemlíteném, de személyesen is jelezte Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam, hogy szívesen részt venne, ideje és lehetősége szerint segítené a munkánkat. Ők Kalmár képviselőtársammal már így is nagyszerű duót alkotnak, bizonyára lesz még lehetőségük a következő hónapokban, években is arra, hogy a bizottság álláspontját megjelenítsék, illetve, hogy ezt a munkát segítsék.

Másrészt azon tényleg jó lenne elgondolkodni, hogy akár a pártok, akár a civil szféra tekintetében kik azok, akikkel érdemes lenne felvenni a kapcsolatot. Most nem elgondolkodva a dolgon, csak nagy hirtelen eszembe jutott, és akkor majd mi magunk is tanácskozunk a párton belül ezen, és bizonyára fogunk még egy-két javaslattal élni, de amit most rögtön fel tudnék vetni, az a Székelyföldért Társaság civil szervezet; körülbelül fél éve, háromnegyed éve volt az alakuló ülés, melyen többen is ott voltunk az Uránia Moziban. Nagy hirtelen, gondolkodás nélkül őket tudnám felvetni, akik az SZNT-vel szoros kapcsolatban, de mégis Magyarországon civil szervezetként a Székelyföld ügyét, illetve az autonómia ügyét képviselik, és feladatukká tűzték ki, hogy a magyar társadalmon belül is népszerűsítsék ezt a gondolatot, de erről fogunk még további javaslatokkal élni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Azt gondolom, nagyon jól körvonalazódik, ha most egy teljes taxációt nem is tudunk mondani, hogy kik legyenek a meghívotti kör tagjai, illetve kik legyenek a külső tagok. Ha részben körvonalazódik is, azzal, hogy a tisztelt albizottság tagjai fölhatalmaznak bennünket alelnök úrral, hogy egy ilyen listát összeállítsunk, nyilván e-mailben körözni fogjuk, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy vagy egészítsék ki, vagy tegyenek javaslatot arra, hogyha esetleg más formát gondolnak. Nyilvánvaló, hogy mi néhány napon belül meg fogjuk tenni azt a javaslatunkat, ami a külső tagokra, illetve a meghívotti körre vonatkozik.

Nem szeretnék sokat markolni, és keveset fogni a saját teendőinkből, annyit vállaljunk, amennyit mi ebből úgy fogunk tudni teljesíteni, hogy az ebből a ciklusból még előttünk álló két évben, ebben a formában tegyük a dolgunkat, és legalább olyan operatív dolgokat is teljesíteni tudjunk, mint amilyen például a Székelyföld autonómiatörekvéseinek segítése az európai szintéren is.

Azt javaslom, hogy 2-3 havonta tartsunk albizottsági ülést, közben természetesen lesz arra mód és lehetőség, hogy esetleg konzultációkra kerüljön sor akár a tudományos élet

képviselőivel, akár más értelmiségi körrel, civil körökkel. Abban szeretném az önök egyetértését kérni, hogy az első ülésünkön arra kérjük valamennyi régiót, hogy azokat a törekvéseket mutassák be, a Vajdaságtól kezdődően egészen a Felvidékig, és valamennyi régiót tekintve, ami számunkra egy teljes képet biztosítana arról, hogy milyen támogató igényre, illetőleg milyen törekvésekre került sor az egyes területeken. Azzal értsenek egyet képviselőtársaim, hogy a következő, és már a meghívotti és külső tagi körrel bővített ülésünkön egy ilyen kaleidoszkópot állítsunk össze saját magunknak, amiből már abban a körben fogjuk tudni körvonalazni azt, hogy nekünk milyen feladataink lesznek a következő időszakban.

Egyetértve azzal, és talán számomra tetszik, amit alelnök úr mondott, lehet ez is az albizottság működésének a szlogenje, hogy szövetségesek márpedig kellene. Szerintem ezen az úton, ha elindulunk, azt gondolom, ha két év múlva ilyenkor, lehet, hogy éppen a búcsú albizottsági ülésen összeülünk, azzal a jóleső érzéssel fogjuk tudni ezt az időszakot lezárni, hogy tényleg azok megelégedésére is szolgál a tevékenységünk, akik tulajdonképpen ennek nem az elszenvetői, hanem a haszonélvezői lehetnek. Nyilván, ez azt is jelenti, hogy az albizottságnak a Nemzeti összetartozás bizottságán és a parlamenten keresztül, európai szintén is, illetőleg azokban a régiókban is ezt a fajta nemcsak kooperációt, hanem a különböző törekvések eredőjét kell megteremtünk.

Azokban a kérdésekben, amiket mi előre jeleztünk, egyrészt, hogy mi történjen a külső tagokkal, állandó meghívotti tagokkal, illetőleg azzal, hogy 2-3 havonta ülésezünk, az első ülésünkön pedig erre a bemutatkozó körre kerülne sor, melyre lehetőleg még június végén sor kerülne, egy javaslatot, illetőleg egy kérdést teszek még fel a jelenlévő bizottsági tagoknak.

Volt arra vonatkozóan is egy kérdésünk, hogy óhajtják-e azt a képviselőtársaim, hogy esetleg legyenek a képviselőtársaimnak dedikált feladatai, mondjuk, egyes régiókat egy-egy képviselőtársam felvállalja. Kalmár képviselőtársamnak megvan a maga feladata az Európa Tanácsban, de ha vannak még ilyen elképzelések, akkor a munkamódszereinket tekintve szívesen fogadunk még javaslatokat.

Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Ezt én jó ötletnek tartom, csak annyi gond van ezzel, hogy már most egypáran hiányoznak, elvileg nyolcan vagyunk, gyakorlatilag meg ötten, és bár helyettesítjük egymást, de ebből a szempontból nem hiszem, hogy szerencsés feladatot kiosztani, azzal együtt, hogy a magam részéről jó ötletnek tartanám, ha konkrétan arról beszélünk, hogy ez mit jelentene, gondolom, az egyes régiók elosztását területenként.

ELNÖK: Ha ezt elvben önök elfogadják, akkor a következő ülésünkön sor kerül arra, hogy valamennyi terület vagy régió bemutatja a saját törekvéseit, és akkor meg fogjuk tudni, hogy egyes képviselőtársaim föl vállalnak-e egy-egy régiót, és konkrétan azzal a területtel foglalkoznak. Ez egy felvetés részünkről a munkamódszert tekintve, de ha elvi közelítésként elfogadjuk, ennek a nevesítése szintén a következő ülésen megtörténhet, csak legfeljebb azt mondjuk most, hogy ezt elvi alapon elfogadtuk. Köszönöm szépen.

Kérdezem, hogy van-e más egyéb, amit még szükségesnek tartanak az albizottság alakuló ülésén megbeszélni. *(Nincs jelentkező.)*

Sikerült az egyébként eredetileg ötfősre tervezett albizottság ülését öt fővel megtartanunk. A helyettesítőknak köszönöm a helyettesítést.

Képviselőtársaim értsenek egyet azzal, hogy azokról a kérdésekről, amelyekről itt ma szó volt, Csóti György alelnök úrral fél háromkor sajtótájékoztatót tartunk.

Köszönöm önöknek, legkésőbb hétfőig ki fogjuk küldeni azokat a javaslatokat, amelyekkel ma elvi közelítésben egyetértettünk, és szerintem azt is jelezni fogjuk, hogy

június vége körül mikor tartsuk az ülésünket, ahol erre a széles körű, első, valódi albizottsági üléseinkre is sor kerül. Köszönöm szépen.

Kívánok önöknek további szép hetet és jó munkát! Köszönöm szépen. Vizsgálatra!
Köszönöm a vendégeinknek is a megjelenést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 7 perc)

Dr. Szili Katalin
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika